

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Beatissimæ Virgini Dei Matri Incarnationis arcanum patefactum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

faciant, qui ea suspiciunt, & admirantur, atque, etiam caussis eorum latentibus, approbant; longè sanè rectiùs, quàm olim Pythagoræ auditores, quibus satis fuit, audiuisse, *ipse dixit*, (que enim ratio illum intellectum satiabit, cui nō sufficit, Deum aliquid dixisse, aut fecisse?) tamen tanta est Conditoris nostri bonitas, tanta æquitas Gubernatoris, vt non rarò sapientiæ suæ thesauros homini quoque patefaciat, & quodammodo rationem reddat suæ gubernationis.

Tamen si enim legamus: *Quis cognouit sensum Domini? aut quis consiliarius eius fuit?* non tantum qui daret consilium Deo, sed etiam qui conscius consiliorum & arcanorum diuinorū esset: tamē etiam alibi legimus, Deum dixisse: *Num celare potero Abraham, que gesturus sum?* Qua de causā D. Bernardus ita loquitur: *Quis cognouit sensum Domini? aut quis consiliarius eius fuit? non equidem nullus, sed rarus. Soli sanè qui veraciter dicere possunt: Vnigenitus, qui est in sinu Patris, ipse enarrauit nobis; ve Mundo a strepitu. Clamat in populis isdem Vnigenitus, tanquam magni consilij Angelus. Qui habet aures audiendi, audiat. Et quoniam dignos non inuenit sensus, quibus Patris committat arcanum, texit, parabolis turbis; vt audientes non audiant, & videntes non intelligant. Caterum amici seorsim audiunt: Vobis datum est nosse mysterium regnum Dei. Quibus & loquitur: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Qui sunt hi? Vtiq; quos præsciuit & prædestinauit conformes fieri imaginis Filij Dei, vt sit ipse primogenitus in multis fratribus. Magnum secretumq; innotuit consilium: nouit Dominus, qui sunt eius: sed quod notum erat Dei, manifestatum est hominibus. Nec alios sanè dignatus est tanti participatione mysterij, nisi eos ipsos, quos suos præsciuit & prædestinauit.*

Inter quos prima fuit Deipara; quæ, vt sciret, quid sibi in negotio Dominicæ Incarnationis agendum, aut quæ suæ futuræ essent partes, non de diuina potentia, aut de veritate eorum, quæ ab Angelo dicta fuerant, dubitans, audito admirabili nuncio ac salute, dixit: *Quomodo fiet istud?* aut, vt S. Ambrosius & Beda expouunt, admirans & cupiens scire modum, quo id futurum esset, sine virginitatis, aut voti violatione. Addidit enim: *Quoniam virum non cognosco.* Indagauit ergo secretissimum arcanum Dei, sed quia sanctissimo animo indagauit, meruit erudiri ab Angelo dicente: *Spiritus Sanctus superueniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi;*

II.
Rom. 11. 34.
Gen. 18. 17.
D. Bern.
epist. 107.

III.
Luc. 1. 34.

tibi; vt & sanctus sanguis tuus calefiat ac foueatur in partum, & virginitas tua protegatur.

I V.

Hoc exemplo constat, gratum esse Numini, si homines, non curiositate, sed pietate ducti, ad laudes eius celebrandas, rationem indagent, inquirantque consilia, modos, & causas Mundi gubernandi. Sic enim non offenduntur ignorantia æquitatis; sic non offendunt temeritate: sic sapientiam, sic bonitatem illius, sic malitiam suam agnoscunt.

Pfal. 17.

Custodiui, ait Dauid, *vias Domini: nec impiè gessi à Deo meo. Cur? Quoniam omnia Iudicia eius in conspectu meo: & iustitias eius non repuli à me. Et ero immaculatus cum eo, & obseruabo me ab iniquitate mea.* Et alio loco: *Introibo in potentias Domini: Domine memorabor iustitie tue solius: Deus docuisti me à iuuentute mea: & usq; nunc pronuntiabo mirabilia tua, &c. Potentiam tuam & iustitiam, Deus usq; in altissima, quæ fecisti magna: Deus, quis similis tibi? Iustitia ergo in omnibus eius Iudicijs reperitur, si rectè quæritur; inuenitur & potentia, & occasio magna Dei extollendi; sed in primis custoditur homo, ne se impiè gerat à Deo suo, & contra illum murmuret, aut iustitias illius à se repellat. Facile enim à se, cum indignatione, repellit calamitatem, & immissa aduersa, qui ea non agnoscit esse pœnas aut iustitias Dei. Qui verò in potentias Domini viasque omnipotentis intrat, quidquid patiat, semper ait: *Culpam pœna premit comes. Aut potius: Priusquam humiliarer, ego deliqui.**

Pfal. 70. 16.

Pfal. 118.

V.

Nemo tam tardi ingenij aut albæ mentis est, qui, si quid errauit, non illico inueniat excusationem. Deus nunquam in opere suo errat, nec errare potest, & ibi nullam laudis causam inuenimus? immò inuenimus, quæ accusemus? ô iniquos æstimatores! Horologij faber, nullam operi suo rotam, nullum rotæ denticulum superuacuum inserit, & tu, ô humuncio, existimas summum rerum artificem, & cœli terræque fabricatorem aliquid in hoc Vniuerso, sine causâ moliri? Nescis, cur hæc rota hoc, & illa alio loco currat in horologio, neque tamen artem carpis; & carpere audes Deum, quod nescias, cur hoc, aut illud permittat? Dominus est, non obstringitur tibi causam dicere, & tamen, quia bonus est Dominus, dicet sæpe, si modeste, indages; sæpe vltro docebit.

V I.

Luc. 8. 5.

Audi parabolam illius: *Exijt, qui seminat, seminare semen suum: & dum seminat, aliud cecidit secus viam, & conculcatum est,*